

ת"פ 26600/01/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד בכר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 26600-01-18 מדינת ישראל נ' בכר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
תביעות רמלה ע"י עוה"ד מעין דואק

נגד

הנאשם - מוחמד בכר (עציר) הובא
באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד הישום קבלאן

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. לאחר תחילת שמיעת הראיות, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ולכן הורשע בביצוען של העבירות הבאות:

א. באישום הראשון: כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבה לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין; פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת רכב לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין.

ב. באישום השני: כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

2. על פי עובדות האישום ראשון, שני המתלוננים הם בעלים של מוסך המצוי בתחומי העיר רמלה (להלן: **המוסך**). למוסך יש צרור מפתחות, הכולל מפתח לחדר החשמל, מפתח לשער הראשי של המתחם בו נמצא המוסך ומפתח לדלת המוסך (להלן: **צרור המפתחות**).

3. עובר ליום 04.01.2018 לאחר השעה 19:15 קיבלו הנאשם והאחר שזהותו איננה ידועה (להלן:

האחר את צרור המפתחות.

4. בהמשך למתואר, נכנסו הנאשם והאחר למוסך בו היו מצויים באותה העת שלושה כלי רכב: רכב מסוג טויוטה הנושא לוחית רישוי מספר 48-680-09 (להלן: **הטוטה**) רכב מסוג מיציבושי פג'רו הנושא לוחית רישוי 73-029-20 (להלן: **המיציבושי**) ורכב מסוג דייהטסו הנושא לוחית רישוי 50-029-07 (להלן: **הרכב הגנוב**). הנאשמים נטלו מהטוטה מצלמת דרך ומראת מסך של מצלמת רוורס, וכן נטלו מהמיציבושי רדיו דיסק, בושם ושני זוגות משקפי שמש וכן נטלו כ-50 פריטים שונים לרבות מצברים, מסכי מחשב וכלי ריתוך ועבודה מהמוסך (להלן: **הרכוש**) בשווי כולל של כ-100,000 ₪ ואת כל האמור הכניסו הנאשמים לתוך הרכב.

5. מיד ובסמוך נכנסו הנאשם והאחר לרכב הגנוב, התניעו אותו, עזבו את המוסך כשצרור המפתחות בכיסו של הנאשם ונסעו מהמקום על כביש 443 לכיוון מחסום מכבים.

6. באותן הנסיבות בשעה 22:48 או בסמוך לכך, הוקם מחסום יזום של המשטרה (להלן: **המחסום**) על כביש 443 לכיוון מזרח. עת הגיעו הנאשם והאחר למחסום, שעה שהאחר נוהג ברכב הגנוב, המשיך האחר בנסיעה למרות קריאת השוטרים לעצור, האיץ ופגע ברכב מסוג שברולט הנושא לוחית רישוי 9132732 (להלן: **השברולט**) שעמד באותה עת והמתין לבדיקה במחסום.

7. הנאשם והאחר התעלמו מקריאת השוטר נאור טולדנו (להלן: **השוטר**) אשר כרז "עצור בצד, משטרה". האחר המשיך בנסיעה לכיוון ירושלים וכ-400 מטר מזרחית מהמחסום עצר האחר את הרכב הגנוב, נמלט עם הנאשם ולאחר מרדף רגלי נעצר הנאשם על ידי השוטר.

8. על פי עובדות האישום השני, ביום 23.07.2017 בשעה 16:38 או בסמוך לכך, שהה הנאשם שהינו תושב מרדה באזור יהודה ושומרון, ברחוב הרברט סמואל 1 בעיר תל אביב (להלן: המקום) וזאת ללא אישור כניסה שהייה כדין בישראל.

9. באותן הנסיבות, החזיק הנאשם ברשותו בתעודת זהות מזויפת על שם מוחמד זידאן.

ב. מתחם העונש ההולם לאישום הראשון

10. האירוע מושא האישום הראשון, אומנם כולל בתוכו סוגים שונים של עבירות (שהייה בלתי חוקית, הפרעה לשוטר, התפרצות לעסק, גניבת רכב וגניבה), אך קיים "קשר הדוק" בין המעשים השונים. הווה אומר, המוסך נפרץ, נגנב ממנו רכוש רב ונגנב ממנו רכב שבאמצעותו הנאשם ברח מהשוטרים. על כן, הנני קובע שמדובר באירוע אחד שיש לקבוע לגביו מתחם עונש אחד.

11. אביא להלן דוגמאות מהפסיקה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות. במקרה שבפניי, מדובר בשתי קטגוריות שונות של עבירות רכוש מסוג פשע: התפרצות לעסק (שדומה במהותה לעבירה של התפרצות למקום מגורים), וגם גניבת רכב. לפיכך, אביא מצד אחד את מדיניות הענישה הנוהגת לגבי העבירה של התפרצות לעסק (וגם התפרצות למקום מגורים) ואביא מצד שני גם את מדיניות הענישה הנוהגת לעבירה של גניבת רכב. לאחר מכן, אקבע מתחם עונש הולם אחד לכל מכלול העבירות שבאישום הראשון.

12. למדיניות הענישה הנוהגת לגבי העבירה של **התפרצות** (לעסק או למקום מגורים) אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 426/18 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.01.18). המבקש הורשע על ידי בית המשפט השלום בנתניה בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ושתי עבירות של התפרצות למקום מגורים, היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול, תקיפת סתם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שהזדהה בפני שוטר בשמו של אחר. על המבקש הושטו 28 חודשי מאסר בפועל בתוספת מאסר על תנאי של שישה חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדו, וזאת במצטבר. סך הכל הוטלו עליו 34 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. המבקש ערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז. הערעור נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 5328/09 **מואיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.06.09) המבקש הורשע בבית משפט השלום בפתח תקווה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות לבניין שאינו מגורים, החזקת מכשירי פריצה והיזק לרכוש במזיד. בית משפט השלום השית עליו 7 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי במחוז מרכז החמיר את עונשו ל-15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 8671/12 **אבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) [19.12.12]. המבקש הורשע בביצוען של העבירות הבאות: התפרצות למקום מגורים, הסתייעות ברכב לביצוע פשע והחזקת סכין. המבקש ביחד עם אחר פרצו לדירה באמצעות מפתח מותאם וגנבו מהדירה כ-95 תכשיטים מסוגים שונים השייכים למתלוננת ולבתה ולשם ביצוע העבירה הסתייעו ברכב. בית משפט השלום בפתח תקווה השית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז ואשר הפחית את רכיב המאסר בפועל ל-7 חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם המבקש לבית המשפט העליון נדחתה ונקבע כי בנסיבות המקרה "אין מדובר כלל בסטיה מרף הענישה הראוי" (פסקה 13 לפסק הדין).

ד. רע"פ 3073/13 כחלון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.5.13). המבקש התפרץ לדירת מגורים כאשר הוא מצויד במכשיר פריצה ומפתח המותאם לדירה. בית משפט השלום הטיל עליו

11 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

13. למדיניות הענישה הנוהגת לעבירה של גניבת רכב, אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1108/15 שעאבנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.2.15). במקרה זה בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 8 עד 24 חודשים. בסופו של יום, הושת עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שנדחה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 2653/15 אברהם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.8.15). במקרה זה בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 6 עד 15 חודשי מאסר והשית 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחתה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (2.7.14), כאן נקבע על ידי בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של גניבת רכב נע בין 9 עד 24 חודשים והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי, נדחה.

14. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם, לענין רכיב המאסר בפועל למכלול העבירות באישום הראשון, צריך לנוע בין 15 ועד 30 חודשים. המתחם המוצע מקובל עלי והוא סביר בעיני ומתיישב עם הפסיקה שהובאה לעיל.

15. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות מושא האישום הראשון, בנסיבות ביצוען, נע בין 15 ועד 30 חודשים, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

ג. מתחם העונש ההולם לאישום השני

16. באישום השני, הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ללא עבירות נלוות. בהיעדר אינדיקציה לכך שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירות פליליות, אני מוכן להניח לטובת הנאשם שמדובר בכניסה למטרת עבודה ופרנסה בלבד. על כן, אאמץ את מתחם העונש כפי שנקבע ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.12.14) ראירוע מושא האישום השני, קרי מאסר עד

חמישה חודשים (שכולל בתוכו את המאסר על תנאי) וכן קנס כספי שנע בין אפס ועד 2000 ₪.

ד. העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

17. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן:

א. לקולא: ראשית, לנאשם אין הרשעות קודמות בעבירות רכוש. כל הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק וגזרותיה של עבירה זו, כגון התחזות לאחר ושימוש במסמך מזויף (ראו גיליון הרישום הפלילי, ת/25). שנית, אומנם הנאשם כפר בכתב האישום והחלה שמיעת הראיות, אך הסכים להגשת חלק ניכר מחומר החקירה ובסופו של יום גם הודה בכתב האישום המתוקן על אף שלא היה הסדר מוסכם לעונש. על כן, החיסכון בזמן שיפוטי, גם הוא מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם.

ב. לחומרא: לעניין העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק שבאישום השני, יש לקחת בחשבון שלחובתו של הנאשם חמש הרשעות קודמות בעבירה דומה.

17. לנאשם מאסר מותנה של חודשיים שתלוי ועומד כנגדו ואשר הוטל עליו על ידי בית משפט השלום בחיפה במסגרת ת"פ 47256-11-16 מיום 28.11.16 בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. הלכה פסוקה היא שמאסר מותנה יש להפעיל במצטבר לעונש מאסר שמוטל בגין אירוע שונה ונפרד אלא אם יש נסיבות מיוחדות לחפיפת העונש (ע"פ 1552/15 **ואזנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.06.15) פסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן). לא התרשמתי שבמקרה שבפניי ישנן נסיבות מיוחדות לחפיפת המאסר המותנה עם העונש שיש להשית עליו בגין שני האישומים. לפיכך, המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש שיושת על הנאשם בגין העבירות מושא כתב האישום.

18. לעניין גובה הפיצוי שיש לפסוק למתלוננים באישום הראשון, מצד אחד, הנאשם הודה בעובדות האישום הראשון לפיהן שווי הרכוש שנגנב מהמוסך נאמד בסך כולל של כמאה אלף ₪; מצד שני, טען שכל הרכוש שנגנב הוחזר לבעליו והמאשימה לא חלקה על טענה זו. בנסיבות אלה, ברור שגובה הפיצוי שיהיה עליו לשלם למתלוננים יהיה משמעותית נמוך יותר ממאה אלף ₪.

19. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של חודשיים שהושת על הנאשם על ידי בית משפט השלום

בחיפה ב-ת"פ 47256-11-16 מיום 28.11.16 וזאת במצטבר לעונש שהושת לעיל.

סך הכל ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 04.01.18 ועד היום.

ג. חודשיים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ד. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע.

ה. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ו. הנאשם ישלם פיצוי לכל אחד מהמתלוננים אלעד קורן (עד תביעה מס' 18) ודוד אלמליח (עד תביעה מס' 27) בסך שך 3,000 ₪ לכל אחד. הפיצוי לכל אחד מהם ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 01.09.18 והיתרה ב-1 לכל חודש לאחריו. היה ואחד מהתשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מידי.

ז. הנאשם ישלם קנס בסך של 7,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם החל מיום 01.10.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מידי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, במעמד הצדדים.